

Det nytter ikke, at man staar her som det ærede Medlem Hr. Vesterager og det ærede Medlem Hr. Holdgaard og taler om god Villie og velvillig Overvejelse o. s. v., naar der i Virkeligheden ikke er nogen som helst Realitet bag, og naar man i Virkeligheden ikke tør tage sit Stade.

Det ærede Medlem Hr. Vestager tog overhovedet intet Standpunkt til denne Sag. Det ærede Medlem siger, at der er egentlig ikke nogen, der faar for meget; der er nogle, der faar for lidt, og de skal have mere, men saa for Resten skal vi spare. Jeg overlader til det ærede Medlem at udspekulere, paa hvilken Maade Sparsommeligheden skal udføres paa Grundlag af det Program.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard siger, at der skal spares, det vil sige, det er kun Kommunen, der skal spare, det er kun den, der skal have en Udgiftsindskaenkning. Men paa hvilken Maade skal den nu faa det? Ja, det kan den jo ikke faa, siger det ærede Medlem, ved at man tager noget fra nogen, det kan i hvert Tilfælde kun blive fra dem, der har de forholdsvis store Formuer og Indkomster, altsaa dem, hvis Aldersrente beløber sig til $\frac{1}{12}$ af det fulde Beløb; og deres Tal er ikke særlig stort, det vil fremgaa af en simpel Sammenligning mellem Antallet af alderdomsunderstøttede i det sidste Aar, da denne Lov gjaldt, og Antallet af aldersrentenydende nu. Den Smule Besparelse vil det ærede Medlem være med til, men han ved godt, at det forslaar ingenting, og han siger saa: Ja, men saa kan vi spare ved at føre noget mere over paa Staten, derved opnaas der dog en Besparelse for Kommunerne. Jeg synes dog, at det ærede Medlem her i denne Sal burde kunne hæve sig op til at se paa Helheden og forstaa, at enten den Skat, jeg skal betale, skal ydes til Stat eller til Kommune, kan til syvende og sidst være mig nogenlunde lige meget. Om jeg faar en Lettelse paa saa og saa mange Kroner til Kommunen, naar jeg faar en Forøgelse af det tilsvarende Antal Kroner til Staten, det batter dog ikke meget paa mit Budget, det hjælper mig ikke i nogen synderlig Grad frem.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Udtalelser var i det hele taget, som sagt, blottede for Realitet, og det var formodentlig ogsaa det, der kaldte det ærede Medlem Hr. Hauge frem. At han ikke var synderlig

heldigere, ligger i hele den Grundbetragtning, som Socialdemokratiet anlægger paa økonomiske Spørgsmaal og ganske særlig paa det Problem, vi her har til Behandling. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Modstand udformede han saa som et Ud-kast, kan jeg sige, til en Roman i et Skilingsmagasin, skrevet for den umodne Ungdom. Den Slags Taler er i Virkeligheden i vore Dage overflødige. Den Hulhed, der klinger igennem dem, har man faaet et aabent Øre for i Befolkningen. Og heller ikke Truslen om, hvad Socialdemokratiet vil anvende dette Forslag til, gør Indtryk paa nogen Moders Sjel, lige saa lidt i Dag ved Behandlingen af Aldersrentelovforslaget som forleden Dag under Behandlingen af Lovforslaget om Arbejdsløshedskasserne, da det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen truede paa Socialdemokratiets Vegne. Paa det skal Flertallet i Kommunerne erobres, sagde det ærede Medlem Hr. Holger Larsen. Jeg tvivler ikke om, at der ikke er noget som helst indenfor virkeligt og uvirkeligt, som det ærede Medlem ikke vilde tage i sin Tjeneste for at erobre dette Flertal. Men det ærede Medlem er dog saa venlig at skænke os nogle Aar. Det vil tage nogen Tid, siger det ærede Medlem. Det tvivler jeg ikke paa. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at jo mere hul Agitationen bliver, des længere vil det vare, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at han med Hensyn til Erobringen af dette Flertal paa det Grundlag, Socialdemokraterne her stiller op, ikke vil have større Chance end Achilles efter den gamle Fabel har for at naa Skildpadden.

Hidtil har netop et af det ærede Medlem Hr. Holger Larsens væsentligste Vaaben i Kampen for at erobre dette saa attraaede Flertal været den Aldersrentelov, det ærede Medlem nu kæmper for at bevare. Det ærede Medlem fandt, at Venstres Ordfører frembød en særlig interessant psykologisk Studiegenstand. Men ak, det var saa sørgeligt, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen blev saa trist, naar han anstillede disse Studier. Ja, sagde det ærede Medlem, det er trist, naar man erkender Sandheden, men ikke vil bekende den. Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Holger Larsen om, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen ikke er kommet til nogen ny Sandheds Er-